

nemlig i Sø- og Handelsretten, men naar derimod en Ikke-Kjøbmand eller en Ikke-Handlende faar en Begjælsag, faar han kun een Dommere i det samme Kjøbenhavn, skjøndt han ellers, naar han skal stævnes, har en fortræffelig Domstol med sexten Dommere. Deri er der dog ikke nogen Konsekvens, det er jeg overbevist om, at den høitærede Minister vil give mig Medhold i. I Almindelighed begynde Begjælsager med Arrestforretning, og dette er jo ogsaa forudsat i denne Lov, idet den med Hensyn til Arrest efter Begjælsag har de samme Regler, som have været gjældende fra 1825; men den Omstændighed, at Begjælsager i Almindelighed begynde, eller i alt Fald altid kunne begynde med Arrest, gjør, at man aldeles ikke behøver den hurtige Retsfølgning, som en Gæsteretsbehandling involverer, thi Begjælsageren har jo det Middel at sikke sig ved Arrest; enten han saa derefter kommer otte Dage før eller senere i Retten, er han lige sikker. Jeg tager naturligvis ikke Hensyn til de Undtagelser, hvor den paagjældende Debitor siger, at han ikke har skrevet Begjælsagen under, men jeg tager kun her de regelrette Tilfælde; og derfor mener jeg, at den Nemhed og lette Afgang til Arrest, som Loven tilliger, gjør en hurtig Retsfølgning overflødig, og i alt Fald efter vor Rettergang i det Hele taget er jo dog 8 Dage ikke saa lang en Frist for at faae en Sag for Retten. Det er de Bemærkninger, jeg vilde gjøre med Hensyn til Lovforslaget. Saaledes som Begjælsfølgningen er fastsat i Forordningen om transererede Begjælsager af 1825 og derefter i 1843 udvidet til andre Begjælsager, tror jeg, det i det Hele taget har været en meget fuldkommen Rettergangsmaade, og jeg tror, den staar langt over de andre Rettergangsmaader, vi have. Jeg tror navnlig, det er en heldig Bestemmelse, at Kontragsager i det Hele taget ere udelukkede fra Begjælsfølgning, og det er jo den samme Regel, der her er opstillet som Hovedsætning. I Almindelighed ere Begjælsager jo ikke af nogen diffus og indviklet Beskaffenhed, men der kan dog forekomme vanskelige Tilfælde. Navnlig har der efter den Tid, da det blev tilladt for Alle og Enhver at bruge indenbys Begjælsager, været en hel Række Sager om, hvorvidt Begjælsproteften var rigtig optagen, altsaa egentlig en Praxis, der skulde udgaae de ufuldstændige Regler om Begjælsprotefters Optagelse, og disse Spørgsmaal have jo en ikke ringe Betydning for Begjælsfølgningen i det Hele

taget. Men efterat der er kommet en Række Domme herom i de senere Aar, ere de Spørgsmaal vel egentlig at anse for udtømte, og følgende bliver der ikke ret mange indviklede Begjælsforhold tilbage, og derfor mener jeg, at man meget godt kan blive staaende ved den Begjælsfølgning, der hidtil har været den gjældende.

Minestad: Vel er jeg ikke enig med den foregaaende ærede Rader i, at denne Lov i det Hele er bleven forværret i Landstinget; jeg er hender tværtimod, at der er enkelte Punkter, med Hensyn til hvilke de Forandringer — der jo væsentlig forsaavidt ere Redaktionsforandringer — der ere bleve foretagne, kunne siges at være Forbedringer. Men derimod er jeg i det Væsentlige enig med ham i den Hovedbetragtning, han gjorde gjældende, at der formentlig ikke har været nogen stærk Opfordring til og heller ikke kan siges at ligge nogen stor Fordel i, at man har begyndt saaledes paa dette enkelte Punkt at ville indføre en Stump Retsreform. Saaledes som Udfastet forelaa fra den høitærede Ministers Side, var det indskrænket til de Punkter, som netop vare nødvendiggjorte ved de Forandringer, som selve Begjælsloven medfører i den gjældende Begjælsret. Men i det andet Thing har man ment at burde benytte Leiligheden til for denne enkelte Del af Sager at indføre en noget forandret Rettergangsmaade og er i denne Henseende, som det forekommer mig, gaaet temmelig vidt. Mest paafaldende, skjøndt ingenlunde mest vigtig har den Bestemmelse forekommet mig, som man med Hensyn til Modfordringer har indført i sidste Punktum af det første Stykke af § 4, at der ikke behøves Kontragsmaal med Hensyn til Modfordringer, som kun gaa ud paa Likvidation, en Bestemmelse, der jo ganske vist er indført ved Sø- og Handelsretsloven for den derved indstiftede Ret, men som, indført her med Hensyn til Begjælsager i Almindelighed uregelmæssig vil fremtræde som en stor Singularitet. Det er imidlertid Noget, som er af overmaade liden praktisk Betydning, thi jeg tror at kunne sige, at det indtraffer vel kun engang hvert femte Aar, at man finder en Modfordring til Kontragsmaal som nævnt. Jeg kan i min lange Praxis ikke huske noget Exempel derpaa, men der maa vel nok kunne findes saadanne. Af større og mere indgribende Betydning er jo den Forandring, man har foretaget derhen,